

steriets fortolkning af reglerne for bedømmelse af brevstemmer. Udvalget skal i den anledning bemærke, at disse retningslinjer i sin tid er udformet efter aftale med det daværende udvalg til prøvelse af valgene, og det nuværende udvalg er fortsat af samme opfattelse.«

I det efter valget i 1979 nedsatte foreløbige udvalg mente et mindretal (fremskridtspartiet, kristeligt folkeparti og Danmarks retsforbund), at der burde overvejes nye retningslinjer, men udvalget tog i øvrigt samme stilling som tidligere udvalg, idet ordføreren (Tastesen) udtalte:

»Jeg kan oplyse, at den daværende ordfører i 1977 udtalte, »at disse retningslinjer i sin tid er udformet efter aftale med det daværende udvalg til prøvelse af valgene, og det nuværende« – d.v.s. det i 1977 nedsatte udvalg – »er fortsat af samme opfattelse.«

Jeg kan hertil føje, at også det nu nedsatte udvalg deler denne opfattelse.«

Et *flertal* (udvalget med undtagelse af fremskridtspartiets medlemmer) tilslutter sig, at den nuværende praksis opretholdes for så vidt angår det nu afholdte valg.

Udvalget finder imidlertid, at der kan være et behov for, at der foretages en undersøgelse af, om de nu anvendte retningslinjer for bedømmelsen af brevstemmer er tilstrækkeligt klare og forståelige.

Udvalget opfordrer derfor indenrigsministeren til at nedsætte et udvalg med deltagelse af de i folketinget repræsenterede partier med det sigte om muligt at finde frem til retningslinjer, der giver grundlag for en ensartet bedømmelse af brevstemmer.

Et *mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) mener, at også ved en eventuel ekstra fintælling nu må den nuværende praksis ændres.

Fremskridtspartiet fastholder, at der har været tale om en fejlfortolkning af valglovens § 58 om brevstemmer: »På stemmesedlen anfører vælgeren . . . navnet eller bogstavbetegnelsen på et af de partier . . .«. Her godtages »Venstre«, »Radikale«, »Konservative« (evt. »Kons.«) på trods af det korrekte navn (Venstre, Danmarks liberale parti, Det radikale venstre og Det konservative folkeparti). Derimod godtages ikke CD, VS, SF o.s.v.: Man kræver: Centrum-Demokraterne, Venstresocialisterne og Socialistisk Folkeparti.

Efter fremskridtspartiets opfattelse må det gælde om, at hver stemme, om hvis indhold der – i sidste instans efter det nyvalgte folketings opfattelse – ikke kan herske nogen tvivl, også tillægges gyldighed. Og står der VS på en af disse stemmesedler, er der ingen praktisk tvivl om, at der er stemt på venstresocialisterne.

Der er endelig i valgklagen henvist til *den ringe stemmeforskel* mellem det samlede stemmetal for socialistisk folkeparti og venstre.

I den anledning kan det oplyses, at der tidligere i enkelte tilfælde af udvalget til prøvelse af valgene har været foretaget en gennemgang af nogle stemmesedler.

I 1953 forekom der 1 stemmes forskel mellem 2 kandidater for venstre i Københavns amtskreds, og udvalget foretog derefter en gennemgang af samtlige stemmer afgivet på venstre og dette partis kandidater i amtet samt af samtlige kasserede stemmesedler i amtet. Gennemgangen førte til en korrektion af stemmetallene, men medførte ikke ændring af kandidaternes rækkefølge.

I 1964 opnåede partiet de uafhængige lige mange stemmer i Århus og Vejle amtskredse, og indenrigsministeriet foretog derefter lodtrækning mellem disse uden at have en direkte lovhjemmel dertil, således som det nu er tilfældet.

Spørgsmålet om en eventuel fornyet optælling eller revision af partiets stemmer i de 2 amtskredse, og om den eventuelt også skulle omfatte de øvrige partiers stemmer i de 2 amtskredse, gav herefter anledning til dybtgående overvejelser og meget delte meninger i det daværende udvalg til prøvelse af valgene. Overvejelserne resulterede i, at udvalget enedes om, at man måtte støtte sig på den foreliggende fintælling og nøjes med at foretage en revision af de uafhængiges stemmer i de 2 amtskredse, hvilket medførte en overvægt på 3 stemmer for den amtskreds, der havde vundet lodtrækningen.

Hovedprincippet gennem årene har imidlertid været, at de skiftende udvalg har fastholdt, at de af valgbestyrelserne truffne afgørelser og optællinger skulle stå ved magt, uanset større eller mindre stemmeforskelle.

Denne opfattelse har f.eks. fundet udtryk i 1945, hvor udvalget afviste en valgklage, hvori en kandidat havde anmodet om en for-